

Personer Adgang til Erstatning — af og til har medført, afbødes formentlig fuldtud, naar der hjemles dem Ret til Erstatning, saafremt det efter de fremkomne Oplysninger maa antages, at de er uskyldige.

3. § 1018 c.

Medens Retsplejelovens §§ 778, 792 og 988 giver Adgang til Erstatning for ufor- skyldt Anholdelse, Varetagtsfængsel og Strafadstaaelse, mangler der derimod (bort- set fra Reglen i § 799 om Beslag) Hjemmel til at give Erstatning for Tab, der er en Følge af andre strafferetlige Forfølgnings- skridt, saasom Bevogtning i Hjemmet, Til- hold om Opholdssted og lignende Foran- staltninger efter Retsplejelovens § 785, jfr. Højesteretsdom i U. f. R. 1929, Side 1024. Som det fremgaar af denne Sag, vil der imidlertid kunne forekomme Tilfælde, hvor det vilde være urimeligt at nægte Er- statning, og for at afbøde dette fore- slaas Reglen i § 1018 c. Ligesom den til- svarende norske Regel (§ 469, 1ste Stykke i Lov om rettergangsmåten i straffesaker af 1. Juli 1887 med Ændringer af 14. Decem- ber 1917) er Bestemmelsen, der foreslaas af hele Udvalget med Undtagelse af *Lett*, gjort rent fakultativ, hvilket skønnes rig- tigst i Betragtning af den overordentlig store Forskel, de herhenhørende Forhold vil kunne frembyde. Derimod gaar Flertalsforslaget i Modsætning til den norske Regel kun ud paa at hjemle Adgang til Erstatning i Tilfælde, hvor der er truffet Foranstaltninger i Medfør af Lovens Ka- pitler 67—69, § 777, 3die Stykke, § 785 eller Kapitel 73 (Besigtigelse, Beslaglæggelse, Ransagning og Forholdsregler, som erstatter Anholdelse eller Fængsling, samt Beslag paa Formue), idet man har anset det for betæn- keligt at give Adgang til Erstatning ogsaa i alle andre Tilfælde, hvor en Sigtelse har været rejst. I disse Tilfælde foreslaar man til Gengæld indført en Adgang til at opnaa en Erklæring fra Politimesteren om, at Forfølgningen har manglet Grundlag og ikke har været forskyldt ved Sigtedes eget For- hold, jfr. nedenfor under Nr. 4.

Endelig bemærkes, at Flertalsforslaget i Overensstemmelse med Grundsætningen i gældende dansk Ret gaar ud paa at hjemle Adgang til at give Erstatning ikke blot for Formueskade, men ogsaa for Lidelse og Tort. Dette finder man paa den ene Side rimeligt, da der under § 1018 c vil kunne falde Til- fælde, som har en væsentlig Lighed med egentlig Fængsling, og paa den anden Side uden væsentlig Betænkelighed netop paa Grund af Reglens fakultative Karakter. Naar den ovennævnte norske Regel kun hjemler Erstatning for økonomisk Tab, hænger dette sammen med, at den norske Lov ogsaa med Hensyn til Varetagtsfængsel og Straf kun hjemler saadan Erstatning.

Idet ogsaa Beslag ifølge Kapitel 73 vil falde ind under § 1018 c, foreslaas den nu- gældende Erstatningsregel herom i § 799 ophævet.

Mindretallet (Lett) er enig i, at der i disse Tilfælde bør være Adgang til Er- statning for Formueskade, og bestrider heller ikke, at der ved de omhandlede For- anstaltninger kan tilføjes Lidelse og Tort. Men den tilføjede Lidelse og Tort vil være af saa ringe Betydning — navnlig i Forhold til Anholdelse eller Fængsling —, at der ikke synes rimeligt, naar ingen Formueskade er lidt, at aabne Adgang til Erstatning og derved fremkalde talrige Sager om Smaating. Navnlig fordi mange Straffesager, hvorunder Foranstaltninger af den omhandlede Art er truffet, ikke vil blive ført igennem til Dom, og Adgangen til Erstatning altsaa vil med- føre *særlige* Erstatningssager, vejer Hensynet til Aflastning af Retsmaskineriet tungt.

4. § 1018 d.

Denne Paragrafs 1ste Stykke oprethol- der den nugældende Regel i § 778 om, at man i Stedet for Erstatning kan begære ud- stedt en Attest af Politimesteren, men ud- vider Reglen til at gælde ikke blot Anhol- delse, men alle de Tilfælde af strafferetlig Forfølgning, i hvilke der er Adgang til at give Erstatning efter §§ 1018 a—1018 c.

I Forbindelse med denne Udvidelse skønnes det rigtigst at fastslaa, at Rettens